

ZŠ Mendelova

Sladký život paní Zdeňky z Orionky v hořké době

Šárka: Zdeňku Magovou **provázela celým životem čokoláda**. Narodila v roce 1955. A ačkoliv to bylo v **hořké době, prožila sladké dětství**. Vyrůstala na vesnici Mšecké Žehrovice na Rakovnicku. Do školy chodila od páté třídy do Mšece, pět kilometrů od domova.

Naši spolužáci zlobili. Tak si to pan učitel s nima vyřídil ručně stručně. Vytáhnul je na chodbu, zfackoval. A žádný domů psaní a posílání zprávy rodičům.

Miša: **Minulý režim poznamenal i život na vsi. Dotkl se i povolání Zdeňčina tatínka**. A můj otec, jak byl kadeřník a holič, tak chodil starý pány domů holit a stříhat. Přišla mu pokuta z obecního úřadu, že nemá takhle soukromničit. Tak já jsem vždycky nosila třeba tašku s tím náčiním a šla jsem napřed a otec pak šel jako na procházku, sešli jsme se u tech dotyčných pánů doma a pak je doma vostříhal, voholil.

Marta: **V srpnu 1968 na vlastní kůži prožila hořkost velkých dějin. Byla zrovna na prázdninách u sestřence v Praze.**

A v noci už bylo slyšet lítat hodně letadel. Tak jsme byli z toho vyděšený, co se děje. A ráno v pět hodin zvonil na byt soused, že nás obsadila ruská vojska a spřátelený státy.

Tak jsme museli jít nakoupit potraviny, protože jsme byli z toho vyděšený, jestli nebude válka. A všude byly fronty, zmatek, tramvaje moc nejezdily.

Eliška: **Sestřenice Zdeňku raději odvezla ke své mamince, Zdeňčině tetě, do Slaného.**

A když jsme jeli z Prahy směr Ruzyň, tak jsme viděli, jak byly už zakopaný děla a tanky kolem silnice.

Eliška: **Zdeňčin budoucí švagr zažil ještě větší dobrodružství.**

Bylo mu deset let, ještě s kamarádem byli všetečný a jak v Komořanech byly vojenský tanky s armádou ruskou, tak se tam někde jim podařilo dostat k nim a nějaký náboje jim tam sebrali. Tak pak je tam odchytili a drželi je dva dny.

Marta: **Nic se jim naštěstí nestalo. A Zdeňka si tentokrát sama našla v hořké době sladkou budoucnost.**

Já jsem po škole šla na Střední potravinářskou školu do Děčína obor cukrovinkář pro **Orionku čokoládovny Modřany**.

Gabriela: **A potom tam celý život pracovala. Za mě práce snů. A jaká je její nejoblíbenější čokoláda?**

Asi voříšková nebo Studentská pečeť. Ale to ještě byla vopravdu čokoláda, ne dneska že je to jen vobarvenej tuk na hnědo.

Šárka: **Nejvíc si paní Zdeňka ve svém hořkosladkém životě váží své rodiny.**

Jsem stále vdaná s jedním manželem 47 let. Mám dva syny, jednoho vnuka a tři vnučky.
Jakuba, Adélu, Šárku, Anetu. Takže jako jó, hezký!